

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1038/2015

03.12.2015. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.С., због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног М.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 321/14 од 10.09.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1539/14 од 22.01.2015. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног М.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 321/14 од 10.09.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1539/14 од 22.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К 321/14 од 10.09.2014. године, окривљени М.С., оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 15.01.2014. до 03.04.2014. године. Истом пресудом оштећена је за имовинскоправни захтев упућена на парнични поступак, а на основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени је ослобођен од обавезе плаћања паушала.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1539/14 од 22.01.2015. године, усвојене су жалбе окривљеног М.С. и његовог браниоца, а првостепена пресуда је преиначена тако што је другостепени суд окривљеног огласио кривим за кривично дело тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30. КЗ и осудио на казну затвора у трајању од две године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 15.01.2014. до 03.04.2014. године. На основу члана 258. ЗКП, оштећена Д.Ћ. је ради остваривања имовинско-правног захтева упућена на парнични поступак, а окривљени М.С. је ослобођен плаћања судских трошкова, те је одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против ових пресуда окривљени је поднео захтев за заштиту законитости са предлогом да Врховни касациони суд укине наведене пресуде или их преиначи тако што ће му изрећи блажу кривичну санкцију.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходно њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Чланом 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено те чињеницу да је у конкретном случају окривљени лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев окривљеног М.С., недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2) донео одлуку као у изреци решења.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић, с.р.